

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.854/2019/4.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Paróczai Endre ügyvéd (

Az alperes: Szécsény Város Önkormányzata (3170 Szécsény, Rákóczi út 84.)

Az alperes képviselője: Dr. Sipka Ügyvédi Iroda

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Balassagyarmati Törvényszék 21.Pf.20.634/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Balassagyarmati Járásbíróság 1.P.20.302/2016/75.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- A le nem rótt 373.261 (háromszázhetvenháromezer-kétszázhatvanegy) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kistérségi szilárd hulladék gyűjtését, feldolgozását, hasznosítását, kezelését végző hulladékhasznosító üzem kialakítása, működése céljából 2009. március 30-án Sz. Kistérség Önkormányzatainak Többszámú Társulása és a felperes együttműködési megállapodást kötött. A társulás vállalta, hogy alperes nevea révén a szövetkezet rendelkezésére bocsátja külön megállapodás keretében a hulladékhasznosító üzem működéséhez szükséges telephelyet.
- [2] alperes nevea alperes 2009. szeptember 2-án a felperes szövetkezettel határozott időre szóló használati szerződést kötött a Sz. 0103/1, 0103/3, 0104/2 helyrajzi számú önkormányzati tulajdonban álló ingatlanokra. A felek megállapodtak abban, hogy a

felperes az MPA-2009-1 27/48., valamint a KEOP 7.1.1.1. jelű pályázatok elbírálásáig térítésmentesen használhatja az ingatlanokat. Amennyiben a pályázatok kedvező bírálat alá esnek, úgy a felek külön megállapodásban vagy e megállapodás módosításával az ingatlan használatáért közösen egyeztetett használati díjban állapodnak meg. A szerződés 9. pontja tartalmazta, hogy a használó az ingatlant a szerződés megszűnésének napján köteles legalább az átvételkori állapotban a tulajdonosnak visszaadni. Az átvételkor vagy azt követő egyeztetéskor megállapításra kerülő hiányt a használó köteles a tulajdonosnak a megállapítást követő nyolc napon belül megtéríteni.

- [3] A felperes 2009. november 20-án együttműködési keretmegállapodást kötött a MSZH Alapítvánnyal (a továbbiakban: Alapítvány). Ebben az Alapítvány vállalta, hogy pályázati pénzekkel segíti a hulladékhasznosító rendszer kiépítését akként, hogy megvalósíthatósági tanulmányokat, üzleti terveket készített. Az üzem építési, engedélyezési és kiviteli terveit elkészítteti, segíti a hulladékválogató eszközeinek, berendezéseinek beszerzését, és külön megállapodás keretében átadja a hídmérleg használatát a szövetkezetnek.
- [4] A felperes 2009 szeptemberében birtokba vette a területet, elkészíttette az ingatlanon felépítendő szociális épület, irodák, gépszín, raktárépület, hulladékválogató csarnok engedélyezési tervdokumentációját. Az alperes kérelmére eljárva a földhivatal a 2010. október 26-án kelt határozatával engedélyezte a 0103/1 helyrajzi számú ingatlan megosztása során keletkezett, eredetileg legelő művelési ágú 0103/4 helyrajzi számú ingatlan véglegesen más célú hasznosítását hulladéklerakó kialakítása érdekében. A felperes kérelmére Balassagyarmat Város Jegyzője 2011. január 21-én kelt határozatával az ezen az ingatlanon felépítendő hulladékkezelő létesítmények építésére kiadta az építési engedélyt. A felperes 2009 szeptemberétől 2010 végéig az ingatlanon tereprendezeit, földmunkákat végzett, az utakhoz zúzottkő alapot alakított ki, majd utat épített, szegélykövezést valósított meg, hídmérleg aknát és csarnokszerkezet alapot épített. Az építési engedélyezési tervdokumentációt a hozzá tartozó műszaki leírással és műszaki tervekkel az Alapítvány finanszírozta. Az általa megvásárolt hídmérleget pedig használati megállapodással 2010 márciusában a felperes használatába adta.
- [5] Az ingatlan-használati szerződésben hivatkozott MPA-2009-1 27/48. számú pályázatot a felperes beadta, azonban azon nem nyert, míg a KEOP 7.1.1.1. megjelölésű pályázat beadásra nem került. Ezen túlmenően a felperes beadott egy MPA-2011. jelű pályázatot is, de a pályázaton való részvételt túl kockázatosnak tartotta, ezért az eredményes elbírálás ellenére a pályázati összeget nem használta fel.
- [6] A felperes 2011-ben a projekt megvalósítása érdekében ráépítési és földhasználati megállapodást kezdeményezett a területre, azonban az alperes részéről felmerült törvényességi aggályok miatt annak

megkötésére nem került sor. 2012 márciusában az alperes a felperessel a Startmunka mintaprogram projekt (illegális hulladék helyek felszámolása) megvalósítása céljából további együttműködési megállapodást kötött közfoglalkoztatási támogatásban részesített személyek munkavégzésének elősegítése érdekében.

- [7] A területéről 2012 tavaszán a felperes hivatalos átadás-átvételi eljárás tartása nélkül levonult. Ezt követően a 2013. január 1-jén hatályba lépő 2012. évi CLXXXV. törvény a hulladékgazdálkodást új alapokra helyezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes a 2016. április 22-én előterjesztett keresetében 11.234.662 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen szerződésszegéssel okozott kár, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás megtérítése jogcímén. A későbbiekben kiterjesztett keresetében a hídmérleg kiadására is igényt tartott. Előadta, hogy az alperestől használatba vett ingatlanon a hulladékfeldolgozó üzem megvalósítása érdekében végzett munkálatokra 3.732.612 forintot fordított. A megvalósíthatósági tanulmányra, tervekre az Alapítványtól kapott támogatásból 7.502.050 forintot költött. Többszöri kezdeményezése ellenére az alperes nem volt hajlandó további megállapodás megkötésére, így a cél megvalósítása megghiúsult, kénytelen volt a területéről levonulni. Az általa elvégzett beruházás növelte az ingatlan értékét.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felek között létrejött használati szerződésből nem következett feltétel nélküli szerződéskötési kötelezettségvállalás. Elismerte, hogy az ingatlanon történt munkavégzés, de álláspontja szerint annak finanszírozása a felperesnél vagyonsökkenést nem eredményezett, mivel a beruházást pályázati pénzből valósította meg. A felperes tevékenysége folytán vagyoni előnyhöz nem jutott. Elévülési kifogást is előterjesztett arra tekintettel, hogy a munkálatok 2010. év végén befejeződtek, amelyhez képest a felperes az ötéves elévülési időn túl indította meg a pert. A hídmérleg kiadására vonatkozó követelésre elismerő nyilatkozatot tett.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest jogalap nélküli gazdagodás jogcímén 3.732.612 forint és járulékai megfizetésére kötelezte. Kötelezte továbbá, hogy adja ki a felperes részére 3.224.000 forint értékben a hídmérleget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett a perköltségről és a le nem rótt kereseti illetékről.
- [11] Az indokolásában rámutatott arra, hogy a felperes 3.732.612 forint összegű követelése a 2014 októberében küldött felszólításra

tekintettel - amelyre az alperestől 2015 júliusában válaszlevelet is kapott - nem évült el. A követelés jogcímét illetően az volt az álláspontja, hogy a felek között létrejött megállapodás nem tartalmazott szerződéskötési kötelezettséget. A felperes nem tudta igazolni az alperes szerződésszegését. A jogalap nélküli gazdagodás feltételei ugyanakkor az adott esetben fennálltak. E körben igazságügyi szakértői bizonyítást folytatott le. A szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadta. A szakértő az útépités, hídmérleg akna vonatkozásában, továbbá a csarnokszerkezetek alapozási munkáira összesen 2.606.682 forint anyagköltséget kalkulált ki. A szakvéleményben kitért e ráfordítások munkadíj vonzatára is, amelytől eltérően azonban azt az elsőfokú bíróság a felperesi iratcsatolás, a rendelkezésre álló felperesi dokumentáció hiányára tekintettel a kereseti kérelemben megjelölt összeg erejéig fogadta el. A 7.502.050 forint összegű követelést illetően helyt adott az alperes elévülési kifogásának, mivel az Alapítvány a 2009. november 20-i együttműködési megállapodáshoz képest 2017-ben írta meg az engedményezési okiratot. A felperes ebben a körben az elévülést megszakító, az elévülés nyugvását előidéző körülményt nem adott elő. Az ingatlanon található hídmérleg kiadására az elsőfokú bíróság az alperest a vállalása alapján kötelezte.

- [12] Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes a kereset teljesítését, az alperes a kereset elutasítását kérte. A hídmérleg kiadására kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés ellen a felek nem fellebbeztek.
- [13] A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta. Rendelkezett a másodfokú perköltségről és a le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről.
- [14] Az indokolásában kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellőképpen feltárta, a jogszabályi hivatkozásai helyesek és a rendelkezésre álló bizonyítékokat is megfelelően mérlegelve hozta meg döntését. Az alperes részéről nem történt szerződésszegés, ezért a felperes kártérítési igénye az elsődleges jogcímen alaptalan volt. A másodlagos jogcímet illetően az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényállás alapján helyesen állapította meg, hogy megvalósultak a jogalap nélküli gazdagodás feltételei. A 3.732.612 forint összegű ráfordítás meghatározása körében beszerzett szakértői vélemény aggálytalan volt. Az igazságügyi szakértő a peradatok alapján megfelelően feltárta a ráfordítások összegét. Az elsőfokú bíróság ehhez képest a szakértői véleményben meghatározott munkadíj összegétől eltérően, annál lényegesen kisebb mértékben, a kereseti kérelemhez igazodva fogadta el a munkaráfordítás értékét. E körben a szakértő a rendelkezésre álló adatokból a ráfordítás tényét, az összeagszerűséget meghatározta. Az alperes nem bizonyította azt az érvelést, miszerint a beruházások pályázati pénzből valósultak meg. A Polgári Törvénykönyvről szóló

1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 361. §-ában megkívánt törvényi feltételek, azaz a felperesnél bekövetkezett vagyonszökkenés és az alperesnél bekövetkezett vagyoni előny bizonyítása megtörtént. Az Alapítványnak ugyanakkor követelése az alperessel szemben nem állt fenn, így annak engedményezésére nem is kerülhetett sor. A 7.502.050 forint összeg erejéig érvényesített követelés az alperessel szemben jogviszony hiányában volt alaptalan.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet teljes egészében elutasító határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 361. §-ában, 324-327. §-aiban, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 182. §-ában, 206. §-ában, 221. §-ában, valamint 3. § (3) bekezdésében foglaltakat.
- [16] Az irányadó tényállás alapján a felek között az együttműködésre nézve érvényes jogviszony állt fenn, így a jogalap nélküli gazdagodás jogcímként fel sem merülhet. A felek az elszámolásait csak a szerződéses jogviszony keretei között rendezhették volna. Tekintettel arra, hogy bár alaptalanul ugyan, de a felperes a követelését kártérítés címén érvényesítette, a jogalap nélküli gazdagodásra alapított követelés nem lehet alapos.
- [17] Az állítólagos gazdagodás nem a felperes kárára történt. A felperes által követelt összeg jelentős részét az Alapítvány támogatásként bocsátotta rendelkezésre. Ezek az összegek csak „átfolytak” a felperesen, de azokon tulajdont nem szerzett, legfeljebb az Alapítvány tarthatott volna igényt rájuk. A felperes könyvelésében, a beszámolóiban az általa hivatkozott tételek nem jelentek meg. A per során az alperes indítványozta a beszámolók beszerzését, amelyet a bíróság nem teljesített, ugyanakkor nem adta okát az elutasításnak. A régi Pp. 221. §-ának megsértése miatt a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése szükségképpen okszerűtlen, ezért a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése indokolt. Az összecszerűség bizonyítása a felperes terhére esett, de ennek nem tett eleget. Az eljáró szakértő nem volt abban a helyzetben, hogy a beszámoló adatainak ismerete nélkül nyilatkozzon, milyen ráfordítások történtek a felperesi vagyon terhére. Az alperes az elsőfokú eljárásban a bíróság elé tárta ezeket az adatokat és hivatkozott arra, hogy a beszámolók köztudomású tényként értékelendők. A perbeli követeléseket, illetve összegeket a felperes nem jelenítette meg a beszámolójában. Könyvelési bizonylatot bemutatni nem tudott. A bizonyítatlanság

következményét a felperes terhére kell értékelni. Az elvégzett munkálatokat nem a vagyonából fizette, azokat részben az Alapítvány, részben P. N. és az alperes finanszírozta. Ebből következően nem az ő kárára történt az alperes esetleges vagyongyarapodása. A felperes vagyonában, tulajdonában nem állhatott be hátrány, amely a jogalap nélküli gazdagodás egyik konjunktív feltétele.

[18] Az alperesnél nem történt gazdagodás. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a más tulajdonában végzett beruházás miatt érvényesített jogalap nélküli gazdagodás megítélése során a bírói gyakorlatban alkalmazott kettős korlátra (BDT2017. 3699.). Az építkezéssel megvalósított beruházás elszámolása során a jogalap nélküli gazdagodás mértékének megállapításánál a követelés alapja a visszakövetelés időpontjában fennálló vagyoni előny. Ebből a szempontból közömbös a beruházásra fordított összeg nagysága, illetve a visszakövetelést követően a forgalmi értékekben bekövetkezett változás (BDT2012. 2823.). Megállapítható, hogy az alperesnél ilyen vagyoni előny nem került igazolásra. A szakértő által végzett számítás módszerében és összegszerűségében sem elfogadható. A ráfordítással egyenértékű értéknövekedés szakmai nonszensz. Az eljáró szakértő szakvéleményéhez ebből adódóan komoly kétség fér, amelyet már az elsőfokú eljárásban orvosolni kellett volna. Még maga a felperes sem fogadta el a szakértő megállapításait, hiszen nem emelte fel annak megfelelően a kereseti kérelmét. Az alperes megítélése szerint az összegszerűség megállapításához további bizonyítás szükséges. A szakértő a szakvéleménye elkészítése során nem megfelelő módszert alkalmazott. Az alkalmazott módszer ugyanis nem veszi figyelembe az ingatlan időközbeni értékcsökkenését befolyásoló tényezőket, a forgalmi körülményeket. A bíróságnak fel kellett volna hívnia a szakértőt a régi Pp. 182. § (3) bekezdése alapján az elvégzett beruházással elért értéknövekedés mértékének meghatározása körében a szakvéleménye pontosítására, illetve a kérdés aggálytalan tisztázása érdekében új szakértő kirendelésének is helye lett volna. A hivatkozott eljárásjogi rendelkezés megsértése olyan súlyos jogszabálysértés, amely miatt a jogerős ítélet maga is jogszabálysértő.

[19] A vélelmezhető tényleges finanszírozók követelése már elévült, hiszen a munkálatok 2010. év végéig megtörténtek. A felperes kereseti tényállítása ugyanakkor nem tartalmazta, hogy az egyes munkálatokra mikor került sor. Ennek az elévülés vizsgálata szempontjából jelentősége lehetett volna. Az eljáró bíróságok nem értékelték, hogy a felperes nem vezetett építési naplót, illetőleg azt a perben nem kívánta becsatolni. Az elévülésre vonatkozó okfejtésükkel csak részben lehet egyetérteni, mivel a felszólító levél nem tartalmazta pontosan, hogy a felperes milyen követelést kíván érvényesíteni. Nem derült ki belőle, hogy a jogerős ítéletben megjelölt összegre a felperes milyen jogcímen, milyen jogalapon tart igényt. A felperes által megjelölt jogcímet a bíróságok nem

tartották alaposnak. Az elévülés megszakadását előidéző cselekmény nem következett be, így a kereseti követelés már a keresetlevél benyújtásakor teljes egészében elévült.

[20] A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. Az alperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy jöllehet a felek között szerződéses jogviszony állt fenn, a másodfokú bíróság őt a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint marasztalta. Ennek pedig azért nem álltak fenn a feltételei, mert részéről a felperes kárára nem történt gazdagodás, a követelés elévült, azösszepszerűség megállapításához pedig további szakértői bizonyítás lett volna szükséges [régip Pp. 272. § (2) bekezdés]. A Kúria ezért a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően eljárva ebben a keretben vizsgálta felül a jogerős ítéletet.

[22] A Kúria a jelen ügyre nézve is fenntartja a BH2010. 333. számú eseti döntésben kifejtett azon álláspontját, miszerint a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságát a felek közötti szerződéses kapcsolat önmagában nem zárja ki. Amennyiben a vagyoneltolódásra a szerződéses jogviszony nem adott alapot és az indokolatlanul előállott gazdagodás a szerződésszegés szabályai alapján sem orvosolható, annak visszatérítésére a régi Ptk. 361. §-a szerint kerülhet sor. A jelen esetben a kereset tárgyává tett tényállás mellett a felek szerződéses jogviszonyának keretei között – az alperes álláspontjával ellentétben – nincs lehetőség elszámolásra. A használati megállapodás 9. pontjában rögzített kikötés alapján az ingatlanok a visszaadáskor nem lehettek rosszabb állapotban, mint amilyen állapotban az átvételkor voltak. Ez a szerződéses feltétel teljesült, sőt a művelési ág megváltoztatásából következően az alperesnek is szándékában álló beruházás (fejlesztés) történt. A megvalósult beruházás ugyanakkor nem a használati megállapodásból fakadó jog, illetve kötelezettség volt, ezért a szerződéses jogviszony nem adott alapot a felperes perbeli követelésére.

[23] A régi Ptk. 361. §-a alapján a másik fél rovására bekövetkezett gazdagodást kell visszatéríteni. A jogosultat ért vagyoni hátrány mértéke ebből a szempontból közömbös. A felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően a visszatérítési kötelezettségnek nem feltétele a másik fél károsodása. Az ő oldalán a hátrány életszerű lehetősége vagy egy jogellenes helyzet kialakulása is alapot adhat a gazdagodóval szembeni követelésre. Gazdagodás címén a gazdagodónak nem a másik fél által elszenvedett kárt (vagyonban bekövetkezett értékcsökkenés, költség, elmaradt haszon) kell megtérítenie, hanem a nála kimutatható vagyoni előnyt. Nem ért

ezért egyet a Kúria azzal a jogi állásponttal, amely szerint a jogalap nélküli gazdagodás címén érvényesíthető igény mértékét az határozza meg, hogy milyen tényleges költségek merültek fel az igényt érvényesítő fél oldalán.

- [24] A perbeli esetben szükségtelen volt a felperes beszámolóinak beszerzése, a könyvelés alapbizonylatainak csatolása, a felperesnek ugyanis nem azt kellett bizonyítania, hogy milyen ráfordítások történtek az ő vagyona terhére az alperes ingatlanára. Annak sem volt jelentősége, hogy miként finanszírozta a beruházását, milyen pénzügyi források álltak a rendelkezésére. A követelésére az a jogi tény adhatott alapot, hogy az érdekében és javára beruházás valósult meg az alperesi ingatlanon. A felperes ezt a releváns tényt a perben bizonyította, az összszerszerűség bizonyítása az alperesnél kimutatható vagyoni előnyre vonatkozóan terhelte. Az alperes a kereseti követelés alapját képező beruházásban való saját részvételét illetően nemcsak a bizonyítási, de megfelelően a tényállítási kötelezettségének sem tett eleget.
- [25] A felperes által megvalósított beruházás elszámolása során a jogalap nélküli gazdagodás mértékének megállapításánál a követelés alapja a visszakövetelés időpontjában fennálló vagyoni előny, amely az ingatlan beruházás előtti forgalmi értékéhez viszonyítottan volt megállapítható. Az alperes ehhez képest a felülvizsgálati kérelemben alaptalanul róta fel a perben kirendelt szakértő által alkalmazott módszer hibájaként a forgalmi értékben a visszakövetelés időpontját követően bekövetkezett változások figyelmen kívül hagyását. A szakértői vélemény helyességét az, hogy az alperes nem értett vele egyet, még nem tette kétségesse. A kirendelt igazságügyi szakértő a meghallgatása során a szükséges felvilágosítást megadta, az alkalmazott módszer kiválasztását megindokolta. A felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz olyan konkrét szakmai érveket, amelyek alapján a perbeli esetben a forgalmi érték megállapításának más módszere is felmerülhetne. A szakvélemény alapján megállapítható volt az a perben releváns tény, hogy az adott ingatlan értékét a felperes beruházása mennyivel növelte. A szakvélemény erre tekintettel a régi Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül a jogerős ítélet alapjául szolgálhatott. A másodfokú bíróság a szakvéleményt nem értékelte nyilvánvalóan okszerűtlenül, az abból levont következtetése nem volt nyilvánvalóan helytelen, ezért nem volt ok arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítás eredményét a régi Pp. 206. §-a alapján felülmérlegelje.
- [26] A perbeli esetben a jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésének kötelezettsége akkor következett be, amikor 2011. október 3-át követően az alperes eldöntötte, hogy a hulladékhasznosító üzem működéséhez szükséges telephelyet nem bocsátja a felperes rendelkezésére. A felperes az ötéves elévülési időn belül a teljesítésre irányuló írásbeli felszólítással az elévülést megszakította [rég. Ptk. 327. § (1) bekezdés]. A követelés elévülésének megszakításához elég, ha a felszólítás olyan adatokat

tartalmaz, amelyek alapján a kötelezett a vele szemben támasztott követelést azonosítani tudja (GKT 72/1973.). A 2014. októberi felszólító levélben közölt adatok alapján az alperes megállapíthatta, hogy milyen jogviszonyból, illetve tényállásból származó, milyen követelést kíván a felperes vele szemben érvényesíteni. A perben érvényesített követelés elévülésére ehhez képest az alperes alaptalanul hivatkozott.

- [27] A Kúria mindezekre tekintettel azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sérti, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [28] A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek perköltsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett. Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.
- [30] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. április 20.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró